पापिष्ठत्वेनत्वत्कतंपापंत्वयेवभोक्तव्यंनतुभात्रादिभिरित्याशयनाह ददातीति किंतुकर्त्तेवतदामोति ॥२२॥ बहुधानानाशास्त्रयुक्त्यादिभिः प्रधारितंनिश्वितं ॥२३॥ इतिउद्योगप०नैलकंठीयेभारतभावदीपे ददातियत्पार्थिवयत्करोतियद्वातपत्तप्यतियज्जुहोति॥नतस्यनाशोत्तिनचापकर्षोनान्यत्तदश्चातिसएवकर्ता॥२२॥इदंमहाख्यानमनुत्तमंहितंबहुश्रुता नांगतरोषरागिणां॥समीक्ष्यलोकेबहुधाप्रधारितंत्रिवर्गदृष्टिःपृथिवीमुपाश्चते॥२३॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिभगवद्यानपर्वणिगालवचरितेत्रयो विंशत्यधिकशततमोऽध्यायः॥१२३॥ ॥७॥ धृतराष्ट्रवाच भगवन्नेवमेवैतद्यथावद्सिनारद् ॥ इच्छामिचाहमप्येवंनत्वीशोभगवन्नहं॥१॥ वैश्ंपायनउवाच एवमुकाततःरुणमभ्यभाषतकौरवः॥स्वर्यंलोक्यंचमामात्यधर्म्यन्याय्यंचकेशव॥२॥ नत्वहंस्ववशस्तातिकयमाणंनमेत्रियं॥अं गदुर्योधनंकृष्णमंदंशास्त्रातिगंमम॥३॥अनुनेतुंमहाबाहोयतस्वपुरुषोत्तम॥नश्रणोतिमहाबाहोवचनंसाधुभाषितं॥४॥गांधार्याश्रव्हषीकेशविद्वरस्यच धीमतः॥अन्येषांचैवसुरहदांभीष्मादीनांहितेषिणां॥५॥सत्वंपापमितंकूरंपापचित्तमचेतनं ॥ अनुशाधिदुरात्मानंस्वयंदुर्योधनंतृपं ॥६ ॥सुरहत्कार्यंतुसु महत्कतंतेस्याज्जनार्दन्॥ततोभ्यावत्यवार्णोयोदुर्योधनममर्पणं॥ १॥ अववीन्मधुरांवाचंसर्वधर्मार्थतत्ववित्॥ दुर्योधनविवोधेदंमद्वाक्यंकुरुसत्तम॥ ८॥ शर्मार्थतेविशेषेणसानुवंधस्यभारत॥महाप्रज्ञकुलेजातःसाध्वेतकर्तुमईसि॥९॥ श्रुतवत्तोपसंपन्नःसर्वैःसमुद्रितोगुणैः ॥दौकुलेयादुरात्मानोन्दशंसानि रपत्रपाः॥ १०॥ तएतदीदृशंकुर्युर्यथात्वंतातमन्यसे॥ धर्मार्थयुक्तालोकेस्मित्रवित्तर्वस्यतेसतां॥ ११॥ असतांविपरीतातुलक्यतेभरतर्षभ॥ विपरीतात्वि यंदत्तिरसरुहक्ष्यतेत्विय ॥ १२॥ अधर्मश्चानुबंधोत्रघोरःप्राणहरोमहान् ॥ अनिष्टश्चानिमित्तश्चनचशक्यश्चभारत ॥ १३॥ तमनर्थंपरिहरन्नात्मश्रेयःक रिष्यसि॥भातृणामथभ्रत्यानांमित्राणांचपरंतप॥१४॥अधर्म्याद्यशस्याचकर्मणस्वंत्रमोक्ष्यसे॥ त्राङ्गैःशूरैर्महोत्साहैरात्मवद्भिवंहुश्रुतैः॥१५॥संधत्स्व पुरुषव्याघ्रपांडवैर्भरतर्षभ॥ तद्धितंचित्रयंचैवधृतराष्ट्रस्यधीमतः॥ १६॥ पितामहस्यद्रोणस्यविदुरस्यमहामतेः॥ रूपस्यसोमदत्तस्यवाह्वीकस्यचधीमतः॥ ॥ १ ७॥ अश्वत्थामोविकर्णस्यसंजयस्यविविंशतेः॥ ज्ञातीनांचैवभूयिष्ठंमित्राणांचपरंतप ॥ १८॥ शमेशर्मभवेत्तातसर्वस्यजगतस्तथा॥ सीमानसिकुले जातःश्रुतवाननृशंसवान्॥ तिष्ठतातिपतुःशास्त्रेमातुश्र्वभरतर्षभा। १ ९॥ एतच्छ्रेयोहिमन्यंतेपितायच्छास्तिभारत॥ उत्तमापद्गतःसर्वःपितुःस्मरतिशासनं॥ २० त्रयोविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥१२३॥ ॥७॥ भगवन्निति ॥१॥२॥१॥॥॥॥॥॥ अभ्यादत्यपुनः पुनः॥७॥८॥९॥१०॥१२॥१२॥१२॥१८॥१८॥१८॥१८॥१८॥१८॥१८॥॥